

[...]

30.336/II/PF

[...]

Betreft: niet-naleving van de taalwetten.

Ter zittingen van 27 januari en 24 februari 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige, de heer [...], die van de Inspectie van de Sociale Wetten, district Tongeren, een Nederlandstalig document heeft ontvangen in verband met zijn BVBA Hapefi, Lobos 72 te Voeren.

*
* *

Op onze vraag om inlichtingen terzake, antwoordde u het volgende.

[Dit dossier had betrekking] *"op een aanvraag van een registratienummer als aannemer bij de Provinciale Registratiecommissie van aannemers, Voorstraat 43 te 3500 Hasselt. De tussenkomst van de Inspectie van de Sociale Wetten (district Tongeren) bleef beperkt tot de verzending van een bezoekaankondiging met het oog op een onderzoek, om uiteindelijk een advies te kunnen verlenen aan voormelde commissie. Uit de aanvraag die terzake door de Registratiecommissie aan het district Tongeren werd doorgezonden, kon geenszins worden afgeleid dat het hier een Franstalig dossier betrof.*

Nadat de betrokken controleur vooreerst voor een gesloten deur had gestaan, bleek vervolgens na een telefonisch gesprek tussen de controleur en de moeder van [...], dat deze laatste in het Luikse gevestigd was en enkel de bedoeling had om haar BVBA (met name de BVBA Hapefi die een stille genootschap was geworden) over te nemen. Derhalve werden door de Inspectie van de Sociale Wetten geen verdere onderzoeksdaeden meer gesteld en werd het dossier op dit niveau afgesloten. De verder afhandeling, met eerst op 29.01.99 een afwijzing van de aanvraag, en nadien op 18.05.99 een toekenning van een registratienummer, gebeurde uitsluitend op niveau van de Registratiecommissie en in het Nederlands."

*
* *

De VCT heeft zich uitgesproken over een andere klacht van de heer [...] (advies 30.334 en volgende van 21 oktober 1999), die met deze in verband staat. De eerste klacht was gericht tegen de Registratiecommissie van Tongeren, die hem een brief en een beslissing betreffende zijn aanvraag om inschrijving als aannemer (BVBA Hapefi) had toegestuurd in het Nederlands.

In het voornoemde advies had de VCT een onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, de beslissing die door de Registratiecommissie in verband met de aanvraag tot registratie werd

genomen, en die, krachtens artikel 13, § 1, 1^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), een akte is welke moet gesteld zijn in de taal van het gebied, en anderzijds, een brief die volgens de rechtspraak van de VCT wordt beschouwd als een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT, duidt de term "particulier", die voorkomt in de SWT, in dat opzicht op de privé-sector. Dit, bij wijze van tegenstelling tot de openbare diensten. Hij slaat bovendien zowel op fysieke personen als op privé-bedrijven. Dit, zonder enige afwijking wat de gemeenten met een speciale taalregeling betreft.

Tussen particulieren en privé-bedrijven dient enkel een onderscheid te worden gemaakt m.b.t. tot privé-bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale taalregeling. In dat geval, antwoordt de openbare dienst aan dat bedrijf in de taal van het gebied.

Aangezien het gaat om een particulier (privé-bedrijf of fysieke persoon) die gevestigd is te Voeren, heeft de VCT geoordeeld dat de betrokkene dient te worden aangesproken in de taal die hij heeft gebruikt of waarvan hij het gebruik heeft gevraagd (artikel 12, 3e lid, SWT).

In het onderzochte geval dat gelijk op het voorwerp van het vorige advies, is de Inspectie van de Sociale Wetten (district Tongeren), die de brief aan de BVBA Hapefi van de heer [...] heeft gestuurd, een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de SWT; zijn werkkring bestrijkt eentalig Nederlandse gemeenten en gemeenten met een speciale taalregeling zoals Voeren.

Volgens artikel 12, 3^e lid, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 34, § 1, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot particulieren in die van beide talen, het Frans of het Nederlands, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de taalaanhorigheid van de klager de Inspectie van de Sociale Wetten niet bekend was. Bijgevolg werd toepassing gemaakt van het vermoeden "juris tantum" dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

De VCT acht de klacht dan ook ontvankelijk en ongegrond.